21/03/2022

Ο Πειραιώς Σεραφείμ για τα ποτά, τα ναρκωτικά και τα υπνωτικά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Σεραφείμ τελέστηκε ο Γ' Κατανυκτικός Εσπερινός της Β΄ Κυριακής των Νηστειών (Αγίου Γρηγορίου Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης του Παλαμά), στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς, την Κυριακή 20 Μαρτίου 2022.

«Μη λέμε ότι δεν μπορούμε να διορθωθούμε, ότι για εμάς δεν υπάρχει σωτηρία. Αυτό είναι δαιμονοκίνητη βλασφημία και απελπισία», είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος ο οποίος, αφού ευχαρίστησε θερμά την χορωδία των κληρικών της Ιεράς Μητρόπολης υπό την διεύθυνση του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ελισσαίου Κυνούση για την απόδοση των ύμνων του

Κατανυκτικού Εσπερινού, στην σημερινή του ομιλία αναφέρθηκε στο μεγάλο θέμα της καλλιέργειας της καρδιάς.

«Ένα από τα πιο δύσκολα πράγματα είναι να δει ο άνθρωπος την καρδιά του, να ελέγξει τη σκέψη του, να γνωρίσει καλά τον εαυτό του. Μας τρομάζει το εσωτερικό μας κενό», είπε αρχικά ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως «είναι αναγκαία μία εν επιγνώσει ανάκριση του εαυτού μας», είπε ο Σεβασμιώτατος.

Υπογραμμίζοντας πως «**πίνοντας οινοπνευματώδη ποτά, παίρνοντας ναρκωτικές ουσίες και υπνωτικά δεν διορθώνεται το παρελθόν, δεν καλλιεργείται η καρδιά», σημείωσε ότι «ο άνθρωπος που αληθινά μετανοεί δεν έχει συνεχείς τύψεις και φοβερές ενοχές. Η μετάνοια από την στενοχώρια, την ντροπή, την ταραχή και το φόβο σε οδηγεί σε ηρεμία, σε γαλήνη, σε νηφαλιότητα, σε κατάνυξη και τελικά στη σωφροσύνη».**

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι «η, με τη Χάρη του Θεού, μεταμέλεια του ανθρώπου τον μεταμορφώνει. Βλέπει τώρα με χαρά ότι είναι άλλος άνθρωπος, νέος άνθρωπος, πέθανε ο παλιός άνθρωπος της αμαρτίας». «Η συναίσθηση της αμαρτωλότητος και όχι η λήθη της αμαρτίας οδηγεί στη συγχώρηση και τη θεραπεία της καρδιάς μας» συμπλήρωσε, αναφέροντας πως χρειάζεται «μία βαθιά εσωτερική παρατήρηση. **Να βρούμε το αυθεντικό μας πρόσωπο, την πραγματική μας ταυτότητα, την μη επιζωγραφισμένη εικόνα μας**».

«Αξίζει να γνωριστούμε και να συμφιλιωθούμε με τον πραγματικό μας εαυτό». «Ο αγώνας θέλει θέληση, υπομονή, επιμονή, επιμέλεια γνώση και απαραίτητα τη Θεία βοήθεια», είπε σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο Σεβασμιώτατος συμπληρώνοντας πως «η προσευχή είναι σύμμαχος, βοηθός και δύναμη». «**Το καλύτερο στήριγμα της προσευχής είναι η ταπεινοφροσύνη**», υπογράμμισε.

Επισημαίνοντας πως «η θέρμη της καρδιάς μπορεί να φτάσει κατορθώματα» που ούτε μπορούμε να φανταστούμε και πως «χρειάζεται καλλιέργεια της καρδιάς για θυσιαστική προσφορά», ανέφερε πως «υπάρχει ένας διχασμός λόγων και έργων. Μια αντίφαση και αντίθεση νοσηρή και κουραστική», τονίζοντας παράλληλα πως πρέπει να βάλουμε όλοι τα δυνατά μας να καλλιεργήσουμε την καρδιά μας και να την κάνουμε ευθεία και όχι στρεβλή. «Χρειάζεται να κοπιάσουμε για να κερδίσουμε», συμπλήρωσε.

Αναφέροντας στην συνέχεια πως η καλλιέργειά μας περνάει από τον αδελφό μας, υπογράμμισε: «Για να επιτευχθεί η καλλιέργεια της καρδιάς μας χρειάζεται η συστάυρωσή μας με τον Χριστό, η άρση του Σταυρού του πλησίον, η άρση του

προσωπικού μας Σταυρού για την όδευση του δικού μας Γολγοθά». «Πρέπει να νοιώσουμε ότι η βοήθεια του αδελφού μας είναι βοήθεια δική μας, αφού μέσα στην Εκκλησία μας είμαστε όλοι ένα εν Χριστώ. Με την αγάπη των άλλων θα φτάσουμε και στην αγάπη του Θεού και τότε οι παλμοί της καρδιάς μας θα ενωθούν με εκείνους του Κυρίου μας».

Κάνοντας λόγο για την οικογένεια σημείωσε πως «το τραγικό είναι ότι η αληθινή θυσιαστική χριστιανική αγάπη δεν υπάρχει ούτε στην οικογένεια και μάλιστα στην οικογένεια που εκκλησιάζεται τακτικά και εξομολογείται. Πάλι η προσευχή θα μας βοηθήσει να μαλακώσει η πέτρινη καρδιά μας. Μια προσευχή όμως που δεν θα πρέπει να είναι τυπική, συνηθισμένη, τακτική ακόμη και μεγάλη.... Τα λόγια της προσευχής να λέγονται σαν να είναι η πρώτη και η τελευταία φορά της ζωής μας».

«Να αγαπήσουμε την προσευχή, να γίνει λαχτάρα, έφεση, ανάγκη, δίψα, έρωτας της ψυχής. Όχι μία στείρα καθηκοντολογία», είπε στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας ότι **«η προσευχή είναι δύσκολος αγώνας»**.

Ακολούθως αφού επεσήμανε πως «η εκζήτηση του Θείου ελέους θα πρέπει να είναι το μόνο ανθρώπινο μέλημα» και πως «εκεί εμπεριέχονται τα πάντα», υπογράμμισε με έμφαση πως «από αγάπη ζητάμε και από αγάπη μας δίδεται». «Το ‘’Κύριε Ιησού Χριστέ’’ είναι μία ομολογία που σημαίνει ότι θέλουμε τον Χριστό Κύριο της ζωής μας, στο κέντρο της καρδιάς μας», είπε και συμπλήρωσε: «**Μόνον ο Χριστός μπορεί να μας εξουσιάσει και δεν μας εξουσιάζει.** Έρχεται διακριτικά, χτυπά σιγά την πόρτα της καρδιάς μας για να μην μας τρομάξει και αν δεν του ανοίξουμε δεν μπαίνει για να μην μας ενοχλήσει».

«**Η ζωή δεν είναι παιχνίδι.** Δεν μπορούμε συνεχώς να κοροϊδεύουμε την καρδιά μας, να την αφήνουμε άρρωστη και απαρηγόρητη. Η καρδιά μας είναι ζωντανή όσο αγαπά και όχι όσο χτυπά», είπε σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως «μεγαλύτερη αγάπη από αυτή του Χριστού δεν μπορεί να υπάρχει». «**Δεν μπορεί να αγαπά κάποιος αληθινά και να μην υπομένει, ανέχεται, υποχωρεί, ελπίζει, μακροθυμεί**». «**Η αγάπη δεν είναι ποτέ φορτική, εξουσιαστική, ζηλόφθονη, άχαρη**», ανέφερε.

«Χρειάζεται να προβούμε σε άμεση εγχείρηση ανοιχτής καρδιάς. Οι αρτηρίες της είναι κλειστές από χρόνιες εμπάθειες. Στο χειρουργείο – εξομολογητήριο, στον ειδικευμένο, έμπειρο διακριτικό χειρουργό – πνευματικό με νάρκωση τη μετάνοια, φάρμακα τα δάκρυα, νυστέρι την εξαγόρευση, παραδοχή, μεταμέλεια και αποφασιστικότητα μπορεί να έλθει η επιθυμητή διόρθωση και θεραπεία» σημείωσε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας πως «σημασία δεν έχει αν αμαρτήσαμε, αλλά αν δεν μετανοήσαμε».

«**Μη λέμε ότι δεν μπορούμε να διορθωθούμε, ότι για εμάς δεν υπάρχει σωτηρία. Αυτό είναι δαιμονοκίνητη βλασφημία και απελπισία**. Είναι η μόνη αμαρτία που δεν συγχωρείτε από το Θεό γιατί εμείς δεν θέλουμε», επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος.

Μιλώντας για την εξομολόγηση τόνισε πως «**αν πηγαίνουμε στην εξομολόγηση και δεν ξέρουμε τι να πούμε σημαίνει ότι δεν έχουμε συλλογιστεί καλά για το που πλαστήκαμε, που εκπέσαμε, που βρισκόμαστε, τι κάνουμε, με ποιους συγκρινόμαστε**».

«Μόνες οι τύψεις δεν μας σώζουν, παρά μόνο το άπειρο έλεος του Θεού που μας οδηγεί στην συντριβή της καρδιάς» υπογράμμισε, επισημαίνοντας πως πρέπει «να καθαρίσουμε και να απολυμάνουμε το χώρο της καρδιάς μας με τον εντοπισμό όσων βαραίνουν, ενοχλούν και δυσκολεύουν την ζωή μας».

Τέλος αναφέροντας τα όσα λέει ο όσιος Θεόδωρος Εδέσσης στη φιλοκαλία του για τα τρία γενικότερα πάθη (φιληδονία, φιλαργυρία, φιλοδοξία) μέσα από τα οποία γεννιούνται όλα τα άλλα, τόνισε πως «το θεραπευτικό τρίπτυχο της ορθόδοξης διδαχής είναι η κάθαρση, ο φωτισμός και η θέωση.

«Για να καλλιεργήσουμε την καρδιά θα πρέπει να την θεραπεύσουμε», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, συμπληρώνοντας πως **«η μετάνοια τα θεραπεύει όλα και καλλιεργεί την καρδιά. Ας μετανοούμε κάθε ώρα και κάθε στιγμή».**